

EXPUNERE DE MOTIVE

la Legea pentru ratificarea Protocolului adițional nr. 13 și a Protocolului adițional nr. 14, semnate la Bled la 4 iulie 2003, la Acordul Central European de Comerț Liber (C.E.F.T.A.), semnat la Cracovia la 21 decembrie 1992

I. 1. Regulile de origine a mărfurilor reprezintă un instrument important de politică comercială în procesul de negociere și aplicare a acordurilor bi și multilaterale privind crearea zonelor de comerț liber. Preferințele convenite între părți prin astfel de acorduri se acordă numai în situația în care mărfurile care fac obiectul schimburilor comerciale îndeplinesc criteriile stabilite prin protocoalele privind regulile de origine, anexe la respectivele acorduri.

În contextul realizării unui spațiu larg de comerț liber în Europa, Comisia Europeană, ca reprezentant al Uniunii Europene (UE), statele membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb (Norvegia, Elveția, Islanda și Liechtenstein) și țările asociate la UE (România, Polonia, Ungaria, Republica Cehă, Republica Slovacă, Slovenia, Bulgaria, Letonia, Lituania și Estonia) au convenit să unifice regulile de origine aplicabile în comerțul dintre ele. În acest scop a fost elaborat un Protocol comun privind regulile de origine, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1997. În acest sistem, cunoscut sub numele de „cumul de origine pan-european”, s-a integrat și Turcia de la 1 ianuarie 1999.

Față de regulile existente anterior, introducerea principiului cumulului pan-european de origine a mărfurilor facilitează cooperarea economică și schimburile comerciale între țările respective.

Aceste reguli comune au fost preluate în toate acordurile de comerț liber încheiate pe plan european, între UE, țările asociate și statele AELS.

2. După punerea în aplicare a cumulului pan-european, țările participante au formulat o serie de propuneri cu caracter tehnic, pentru îmbunătățirea funcționării acestuia, care au fost examinate și convenite în cadrul unor reuniuni multilaterale ce au avut loc în anii 1998, 1999 și 2000.

3. În anul 2001, țările participante la cumulul pan-european au stabilit, pe lângă o nouă serie de amendamente ce se aplică începând cu anul 2002, consolidarea protocoalelor privind regulile de origine existente în cadrul acordurilor de comerț liber încheiate între ele.

În relațiile cu statele CEFTA amendamentele respective au fost convenite sub forma Protocolului adițional nr. 11 la CEFTA care modifică Protocolul 7 la acest acord, referitor la definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 183/2001 (Monitorul Oficial nr. 846 din 28 decembrie 2001), aprobată prin Legea nr. 143/2002 (Monitorul Oficial nr. 235 din 8 aprilie 2002).

4. În cursul anului 2002 țările participante la sistemul de cumul pan-european de origine a mărfurilor au decis să modifice protocoalele privind regulile de origine, anexe la acordurile de comerț liber încheiate între ele, din cauza unei erori de ordin tehnic la regula de la poziția ex4114 (din anexa II a acestor protocoale), intervenită ca urmare a unor transformări inexacte pentru anul 2002 a unor poziții tarifare conținute în Sistemul Armonizat de Descriere și Codificare a Mărfurilor. Ca urmare a acestei erori a fost omisă poziția tarifară 4107.

Pentru ca modificarea de ordin tehnic, convenită pe plan european, să fie preluată și în relațiile dintre țările CEFTA, a fost convenit Protocolul adițional nr. 13 la CEFTA, semnat la Bled în data de 4 iulie 2003. Acest protocol adițional va fi ratificat de către fiecare Parte, conform procedurilor sale legale interne.

Modificarea de la poziția ex4114 nu ridică probleme de fond și nu creează dificultăți în punerea ei în aplicare de către autoritățile competente românești.

II. 1. Acordul Central European de Comerț Liber (CEFTA) a fost semnat la 21 decembrie 1992 la Cracovia, în Polonia, și a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1993, având ca membri fondatori: Ungaria, Polonia, Cehia și Slovacia (grupul țărilor de la Visegrad). Prin semnarea, la 11 septembrie 1995, la Brno, a unui Acord de amendare a CEFTA, s-a deschis posibilitatea aderării a noi membrii.

Drept urmare, Slovenia a aderat în anul 1996, România în 1997, Bulgaria în 1999, iar de la 1 martie 2003, Croația a devenit al optulea stat membru al CEFTA.

Acordul de aderare a României la CEFTA a fost ratificat prin Legea nr. 90/1997, publicată în Monitorul Oficial nr. 108 din 1997, și a intrat în vigoare la data de 1 iulie 1997.

2. Republica Cehă, Republica Slovacă și Republica Ungară au negociat sub auspiciile CEFTA, în perioada 2002-2003, noi concesii în comerțul reciproc cu produse agricole. Rezultatele acestor negocieri au fost materializate sub forma Protocolului adițional nr. 14 la CEFTA, care a fost semnat la Bled, Republica Slovenia, la 4 iulie 2003, cu ocazia reuniunii anuale a Comitetului Mixt al CEFTA.

Protocolul adițional nr. 14 la CEFTA se referă la modificarea vechilor liste C și D și introducerea unor noi liste C1 și D1 anexe la Protocolul 4 al CEFTA (referitor la schimbul de concesii bilaterale în comerțul cu produse agricole, între Republica Cehă, Republica Slovacă și Republica Ungară), care conțin concesii mai

extinse. Prin conținutul său, Protocolul adițional nr. 14 nu vizează comerțul dintre România și cele trei țări care au negociat acest document și nu va avea incidență de ordin financiar asupra încasărilor la buget.

3. Conform regulilor CEFTA, orice protocol adițional de modificare a Acordului trebuie să întrunească consensul Părților și să fie aprobat de acestea, conform procedurilor naționale.

Față de cele prezentate mai sus, Parlamentul României a adoptat Legea pentru ratificarea Protocolului adițional nr. 13 și a Protocolului adițional nr. 14, semnate la Bled la 4 iulie 2003, la Acordul Central European de Comerț Liber (C.E.F.T.A.), semnat la Cracovia la 21 decembrie 1992.